

Gossos

Mar Amorós Benet

Image not found.

Capítulo 1

Grunyits i lladrucs d'ambdós cans es barrejaven en una ferotge competició per demostrar qui tenia les dents més esmolades. En Ronso, un shiba de poca estatura, semblava no tenir res a fer contra l'imponent doberman del veí. Però com sempre passa, les aparences enganyen. El gran gos es veia cada cop més arraconat i emporuguit per la increïble intimidació que era capaç d'expressar en Ronso amb el seu cos tant petit. I no era per menys, ja que el doberman s'havia atrevit a deixar la seva fastigosa marca dins el territori del shiba. Una ofensa que no mereixia perdó. Amb una forta estrebada, en Ronso va poder retallar prou les distàncies amb el contrincant per encaixar-li una potent mossegada a la pota, que va ser més que suficient per ensenyar-li d'una vegada per totes qui manava. Immediatament, l'amo d'en Ronso va tirar ben fort de la corretja per evitar que més mal pogués ser ocasionat, però no va ser suficient per evitar una forta discussió amb el veí. Els ulls del petit dimoni seguien mirant amenaçadorament l'altre gos, però amb certa satisfacció d'haver acomplert el seu objectiu. Curiosament, l'àrea al voltant de casa seva no era pas el seu territori. De fet, la zona a protegir es trobava ben lluny. A cada passejada, en Ronso sempre empenyia el seu amo cap allà, pels camins exteriors darrere el mur, per vigilar que tot estava correcte. Sempre tranquil, sempre silencios.

– Ronso, has d'aprendre a controlar-te una mica més, ja ho saps – L'amo es deia Mike, i va començar a parlar-li al gos mentre li acariciava el cap – Sembla mentida que ja faci un any. En moments com aquests me n'adono que la seva mort et va afectar molt més a tu que a mi.

I van seguir amb el camí, fins l'endemà.